

Zondag 5 september

'Zoek rust, mijn ziel, bij God alleen' (Ps. 62:6)(NBV).

Goed kunnen wachten.

Daniel Coleman noemt het vermogen om goed te kunnen wachten 'de superhouding'. Er zijn drie eigenschappen voor nodig. Ten eerste nederigheid. '... zoals de ogen van een slaaf de hand van zijn heer volgen... zo volgen onze ogen de Heer...' (Ps. 123:2). Er bestaat een verhaal over een man die zo lang wachtte voor hij naar de dokter ging dat hij de arts er uiteindelijk een rekening voor stuurde! Maar zonder gekheid, in het leven bestaat er een verband tussen positie en wachten. Mensen met een lagere maatschappelijke positie wachten over het algemeen op mensen met een hogere, en wijze mensen leren met genade te wachten. Wachten herinnert ons eraan dat wij de touwtjes niet in handen hebben. Het vernedert ons op manieren waarop we vernederd moeten worden. De tweede eigenschap is vertrouwen. 'Vertrouw op de Heer met heel je hart, steun niet op eigen inzicht' (Spr. 3:5). Onder trapezewerkers bestaat er een speciale relatie tussen de vlieger en de vanger. Laat de vlieger eenmaal los, dan moet hij erop vertrouwen dat de vanger hem vangt. Zo moeten wij ook doen wat God ons zegt en vervolgens op hem wachten, zelfs wanneer we zijn hand niet duidelijk aan het werk zien. Dat zijn de seizoenen die ons geloof verdiepen en ontwikkelen. De laatste eigenschap ten slotte is verwachting. 'Zoek rust, mijn ziel, bij God alleen, van hem blijf ik alles verwachten' (Ps. 62:6). Eugene Peterson schrijft: 'In het gebed zijn we ons ervan bewust dat God actief is en dat wanneer de omstandigheden klaar zijn, wanneer anderen op de juiste plek zijn en wanneer ons hart is voorbereid, hij ons zal oproepen tot actie. Biddend wachten is een gedisciplineerde weigering om te handelen voordat God handelt.' Het woord voor jou voor vandaag is dus: leer goed te wachten, het is de superhouding!

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ubc.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2010. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl
Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.*

Maandag 30 augustus

'God heeft lief wie blijmoedig geeft' (2 Kor. 9:7)(NBV).

Geven als levensstijl.

Een kind dat net veters had leren strikken, hilde, daarom vroeg zijn moeder of hij het zo moeilijk vond. 'Nee,' snikte hij, 'maar nu moet ik het de rest van mijn leven blijven doen!' Voel jij je zo als het over geven gaat? Je wilt het wel leren, maar om er nu je levensstijl van te maken...

Een paar zwaluwen waren hun jongen aan het leren vliegen vanaf een tak die over een meer hing. Een voor een duwde de moedervogel haar jongen naar de rand. Totdat ze ergens tussen de tak en het water ontdekten dat ze konden vliegen. Hun moeder begreep wat zij niet begrepen: zolang je niet leert vliegen, leef je niet echt! Begrijp dit goed: geven is iets wat God in ons heeft gelegd. Het is de lucht waarin we geboren zijn. Maar zolang jij je dat niet realiseert, zul je je blijven vastklampen aan alles wat je hebt! De Bijbel zegt: 'Wie overvloedig zaait zal overvloedig oogsten' (2 Kor. 9:6). Alles in het leven begin met een zaadje. Jouw zaadje is alles wat zich kan vermenigvuldigen: je liefde, je tijd of je geld. Jouw oogst is wat naar je terugkomt in voordelen als vreugde, goede relaties en ja, financiën. Als datgene wat je hebt niet voldoende is voor een oogst, zaai het dan als een zaadje en geloof dat God het meervoudig naar je zal laten terugkeren op die gebieden waar je het 't meest nodig hebt. Probeer het, de resultaten zullen je verrassen! Geven is als vliegen. Wanneer je leert los te laten waar je aan vastzit en je uitstrekt, zul je beseffen waarvoor je geboren bent.

Dinsdag 31 augustus

'Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden...' (Luc. 15:20)(NBV).

Hoe sta je tegenover je kind?

Chuck Colson schrijft: 'Toen ik op Buckingham Palace was vroeg prins Philip me wat ze in Engeland tegen de misdaad konden doen. "Meer kinderen naar zondagsschool sturen," antwoordde ik. Hij dacht dat ik een grapje maakte. Maar ik wees op een studie van een socioloog, Christy Davies, die ontdekte dat in de eerste helft van 1800 de Britse maatschappij werd gekenmerkt door veel misdaad en geweld. Dit liep enorm terug aan het eind van de 18^e eeuw en aan het begin van de 19^e eeuw. Waardoor veranderde het karakter van een hele natie? Gedurende die periode gingen steeds meer kinderen naar zondagsschool, tot in 1888 zo'n 75% van de kinderen in Engeland erop zat. Vanaf die tijd liep het weer terug... en namen misdaad en chaos weer toe. Als we de zondagsscholen vullen, kunnen we harten veranderen en de maatschappij hervormen.'

Betekent dit dat onze kinderen nooit de weg zullen kwijtraken? Nee, het betekent alleen dat ze de waarheid zullen inzien van wat hun geleerd is, zich de vreugde herinneren van 'Vaders huis', en terugkomen omdat ze weten dat hen een welkom wacht. De vader van de verloren zoon wordt duidelijk geen ouderlijke verwaarlozing in de schoenen geschoven. Hij was een geweldig rolmodel. Hij steunde zijn kinderen financieel en emotioneel. Hij leidde hen zonder hen te dwingen zich aan te passen. Hij gaf ze de ruimte om fouten te maken - en een plek om naar terug te keren. Wat hoe dan ook reflecteert op ons als ouders is onze houding naar onze kinderen toe. Je kind kan misschien een heel eind zijn 'afgedwaald', maar hij moet wel weten dat jij om hem geeft, dat jij van hem houdt en voor hem bidt en dat de deur altijd voor hem open staat.

Woensdag 1 september

Mijn Vader werkt aan één stuk door, en daarom doe ik dat ook' (Joh. 5:17)(NBV).

Je werk is belangrijk voor God (1).

Een vertegenwoordiger ging bij een cliënt langs en trof er tot zijn verbazing een grote hond aan die prullenbakken leegde. 'Hoor nu eenmaal bij het werk!' zei de hond opgewekt. 'Weet je baas wel hoe hij het treft met zo'n pratende hond?' vroeg de vertegenwoordiger. 'Nee,' antwoordde de hond, 'en zeg het hem ook maar niet - anders moet ik straks nog telefoontjes gaan aannemen!' De Bijbel zegt dat 'een mens niets beters kan doen dan genieten van eten en drinken, bij al het werk dat hij doet... ook dat genoeg is afkomstig uit de hand van God' (Pred. 2:24). Max Lucado zegt: 'Voordat God Adam vrouw of kinderen schonk, gaf hij hem werk te doen 'in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken' (Gen. 2:15). God acht werk een eigen gebod waardig: 'Zes dagen lang mag je werken, maar op de zevende dag moet je rust houden' (Exod. 34:21). Maar door teveel nadruk op de rustdag kun je voorbijgaan aan de opdracht om te werken. Je werk is belangrijk voor God en voor de maatschappij. Steden hebben loodgieters nodig. Naties hebben soldaten nodig. Stoplichten gaan kapot. Botten breken. Iemand moet kinderen grootbrengen, spruiten telen en spruiten bijsturen die de boel op stelten zetten. Of je nu opstart of afsluit, je imiteert God. Jezus heeft gezegd: 'Mijn Vader werkt aan één stuk door, en daarom doe ik dat ook' (Joh. 5:17). Je loopbaan neemt je halve leven in beslag. Moet dat niet iets van God uitstralen? Horen die 40 tot 60 uur hem ook niet toe? De Bijbel is nooit een voorstander van workaholicisme als pijnbestrijding, maar God roept mensen die fysiek gezond zijn wel op om de tuinen te bewerken die hij geeft. Maak dus gebruik van jouw uniekheid (wat je doet) om Gods zaak te promoten (waarom je het doet), elke dag van je leven (waar je het doet).'

Donderdag 2 september

'De Heer... stelt de gewichten en de balans vast' (Spr. 16:11)(NBV).

Je werk is belangrijk voor God (2).

Het hoofd van personeelszaken was van zijn stuk gebracht toen hij hoorde wat de sollicitant voor salaris bedong. 'Je verwacht nog al wat compensatie voor een starter.' De sollicitant antwoordde: 'Uiteraard, werk is veel zwaarder als je niet weet wat je doet.' Misschien grappig, maar God is veel gelegen aan eerlijkheid op de werkvloer; jouw zaak is zijn zaak (zie Spr. 16:11). Voor een eerlijk dagloon moet je eerlijk werk afleveren. Eric Harvey zegt: 'Denk eens aan een kennis met een goed karakter en kijk eens naar de eigenschappen die hem tot een rolmodel maken. Hoop op je lijstje komt waarschijnlijk toewijding - hij is supertrouw als familielid en vriend en zet altijd zijn beste beentje voor, zowel op als buiten het werk. Is er altijd op uit om te doen wat goed, eerlijk en fatsoenlijk is. Toegewijde mensen hebben hoofd en hart op de goede plaats. Ze hebben hun prioriteiten op orde, blijven gericht op wat belangrijk is. Wat zij geloven is de drijfveer voor hun gedrag en hoe zij zich gedragen is bepalend voor hun karakter, hun reputatie en de erfenis die ze nalaten.' Abraham Lincoln merkte op: 'Toewijding is dat wat belofte omzet in realiteit. Het zijn de woorden die vrijmoedig spreken van je bedoelingen en de handelingen die luider spreken dan de woorden. Het is tijd maken wanneer er geen tijd is, het is volhouden, keer op keer, jaar na jaar. Toewijding is dat waar karakter van gemaakt is, de kracht om het uiterlijk van dingen te veranderen, de dagelijkse triomf van integriteit over scepticisme.' Een bewonderaar van de wereldberoemde pianist Van Cliburn kwam na een concert naar hem toe en zei: 'Ik zou mijn leven geven om te kunnen spelen als u.' Glimlachend antwoordde Cliburn: 'Dat heb ik al gedaan!'

Vrijdag 3 september

'Wat u ook doet... doe het... alsof het voor de Heer is...' (Kol. 3:23)(NBV).

Je werk is belangrijk voor God (3).

Dr. Adrian Rogers zei: 'God neemt gewone mensen en geeft ze de kracht om buitengewone dingen te doen. Of je nu wieldoppen op banden zet, data invoert, sloten graaft of de afwas doet, doe het alsof het voor de Heer is. Jezus' woonplaats was het huisje van een arbeider. Ploegen repareren of zielen herstellen, Jezus deed Gods werk omdat mensen huizen en meubels nodig hebben. Weten dat je de Heer dient geeft waardigheid aan apparaten bedienen, auto's smeren, post rondbrengen, huizen schilderen of gras maaien. Zeg tegen God dat je het voor hem doet met alles wat in je macht ligt. Zo'n houding laat je huppelen. Je bent een priester voor God, in voltijds dienst, en als dat je nog niet door hebt, dan is er een steekje aan je los.' Zoals Leigh Priebe Kearney zegt: 'Geen baan is volmaakt, er zullen altijd dingen zijn waar je niet blij mee bent. Zie het grote plaatje: kijk welke richting het bedrijf op gaat en hoe je daar in past. Zet zelf stappen: vraag aan je collega's wat zij belangrijk vinden en hoe je ze kunt helpen.' Je kunt bijna alles krijgen wat je wilt, als jij ervoor zorgt dat genoeg andere mensen krijgen wat zij willen. Onthoud deze drie: 1) toewijding. Werknemers die vooruitkomen, delen een gevoel van toewijding: ze gaan volledig op in hun werk; 2) controle. Ze zijn proactief, niet passief. 3) uitdaging. Ze zien stressvolle situaties als gelegenheden voor groei. Wacht niet tot jouw schip binnenvaart, zwem het tegemoet! De leiding zal niet plotseling jouw mogelijkheden ontdekken, je uit de schaduw halen en je vliegenvlug carrière laten maken. Maak een plan en praat dan met je baas. Een strategie laat zien dat je open staat voor professionele groei. Blijf leren: praat met mensen van andere afdelingen, volg cursussen en durf andere projecten aan te pakken.

Zaterdag 4 september

'... vergeef elkaar... zoals de Heer u vergeven heeft...' (Kol. 3:13)(NBV).

Is er iemand die je moet vergeven?

De grootste macht die je hebt over iemand die jou iets aandoet is de macht van vergeving. Wanneer jij zegt: 'Ik vergeef je en reken het je niet langer aan,' worden beide partijen bevrijd van de negatieve band die er tussen jullie bestaat. Maar er is meer: we bevrijden ook onszelf van de last van de slachtofferrol. Zolang we de mensen die ons hebben verwond niet vergeven, nemen we hen met ons mee, of erger nog, dragen we hen als een albatros om ons nek. Een van onze grootste verzoeken is ons boos vastklampen aan onze vijanden en onszelf vervolgens hun slachtoffer noemen. Vergeving bevrijdt daarom niet alleen de andere partij, maar ook onszelf! Het is de weg naar ware vrijheid. Vergeving hoeft echter niet altijd vergeten te betekenen. Al vergeven we iemand, de herinnering aan wat hij of zij deed, kan ons nog heel lang bijblijven. We dragen het mee in onze emoties als een litteken, of zelfs in ons lichaam als een lichamelijk merkteken. Maar vergeving verandert onze herinnering. Het verandert de vloek in een zegen. Wanneer we onze ouders hun scheiding vergeven, onze kinderen hun gebrek aan liefde, onze vrienden hun ontrouw in tijden van nood, onze raadgevers hun slechte advies, of onze baas zijn slechte behandeling, dan hoeven we ons niet langer slachtoffer te voelen over datgene waarover we geen controle hebben. Vergeving zorgt ervoor dat we onze macht weer in handen krijgen en dat de gebeurtenissen ons niet verbitteren, beperken of kapotmaken. Moet jij misschien iemand vergeven?